

den tidligere præsident for Nordisk Råd, det højtærede medlem af denne forsamling, nuværende skatteminister Svend Erik Hovmand, har arbejdet betydeligt i sin præsidentperiode også i Nordisk Råd på problemerne omkring Kaliningrad? Nu taler vi hele tiden om Rusland, og det er selvfølgelig Nordvestrusland, men der ligger jo Kaliningrad som en miljøbombe ud over alle, havde jeg nær sagt, beregninger og alt muligt, og den miljøministeren vel også være bekendt med. Og ville det ikke være rigtigt, hvis man, ifald man måtte reducere indsatsen i de baltiske lande, så for de samme penge kunne opprioritere indsatsen i Nordvestrusland og ikke mindst i Kaliningrad af hensyn til Østersøen og miljøet omkring Danmark?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med at sige, at jeg forholder mig til NEFCO, fordi NEFCO hører under det område, som jeg som miljøminister har.

Jeg vil bare sige, at når man nu diskuterer, hvor mange penge der er til rådighed, så synes jeg, man skal huske på, at NEFCO i dag har et så betydeligt kapitalgrundlag, at vi taler om godt 100 mio. euro og en betydelig likviditet, som vi i hvert fald har fået oplyst.

Derfor vil jeg kun sige, at det her jo er noget, der er foregået gennem en debat, hvor også Danmark ved flere møder har tilkendegivet, at vi ikke mener, vi skal fortsætte med yderligere indbetalinger. Det er jo ikke sådan, at vi ikke skal fortsætte med NEFCO. Den skal jo stadig væk fortsætte, men skal det være med yderligere indbetalinger? Det er det, vi har diskuteret.

Og omkring det, som hr. Ole Stavad spørger om: Er det sådan, at de andre lande har besluttet det?, så ved jeg det faktisk ikke. Jeg ved kun, hvad jeg for mit eget vedkommende siger på regeringens vegne her, at jeg synes, det lyder logisk, at de lande, når vi laver strukturfonde i EU, så også får fra de fonde til at lave miljøprojekter. I hvert fald ved jeg, at der jo er steder, hvor man har anført, at det i hvert fald ikke ses tit, at man bilateralt inden for EU-familien støtter hinanden. Så jeg synes, at det er den måde, man skal angribe det på.

Omkring det, om det er større eller mindre eller det samme: Jeg vil ikke kunne svare på, hvor de tal ligger henne, men jeg er i hvert fald klar over, at der er nogle store strukturfonde, som landene nu får adgang til.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Først tak til ministeren for redegørelsen.

Jeg må bedrøve ministeren med, at jeg jo må fortsætte der, hvor den tidligere debat lige slap. Jeg er nødt til at starte med det problem, som redegørelsen ikke siger noget om, nemlig den danske regerings svigtende engagement i det nordiske samarbejde. Det er ikke blot problemet med, at de danske ministre kun sjældent er mødt op – det er jo et forhold, som hr. Ole Stavad tidligere i dag detaljeret og udmærket har redegjort for, så det skal jeg ikke komme nærmere ind på her. Jeg skal kun sige, at der er noget, der tyder på, at statsministeren har stoppet den slendrian.

Jeg synes også, at det i retfærdighedens navn skal siges, at det er ikke den nuværende samarbejdsminister, der har det største ansvar i den forbindelse.

Men den danske regering er faktisk en aktiv bremse for nordiske initiativer. Danmark sagde nej til at huse Norrbackadministrationen, hvis det ikke gav »overhead«, som Biblioteksstyrelsen kaldte det. Danmark lancerede ensidigt sprogtest for studerende – det er vel en sag, som forhåbentlig opgives – og Danmark droppede indgående fællesnordiske aftaler om investeringer, især i Nordvestrusland, via bl.a. NEFCO-miljøpatruljen, som vi lige har haft en større debat omkring.

Undervejs i den debat var jeg lige ved at tro, at miljøministeren var ved at give et løfte om igen at se på denne sag, men jeg tror nok, at jeg var lidt for optimistisk, da det kom til stykket. Der var vist ikke så forfærdelig meget løfte i det, miljøministeren sagde.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det ender med, at vi i Danmark reelt går ind og lægger en stor bremse på, at vi kunne få et forbedret miljø, og at vi gør det af hensyn til, ja, formodentlig et skattestop, som er det, der reelt står bag, og at vi derved lægger hindringer for det nordiske samarbejde. Det synes jeg er utrolig ærgerligt.

Jeg synes, det er træls, at det er sådan, at redegørelsen har en masse fine ord om det nordiske samarbejde, men at der i praksis jo er en del områder, hvor man langtfra lever op til de fine ord. Er det, fordi ministeren er flov over Danmarks rolle, at han forbigår den i redegørelsen? Hvis det er tilfældet, så er det da altid noget.

Kl. 15.05